

Auca dels 350 anys del Tractat dels Pirineus

Que descriu el tarannà del vell poble català

1. Amb la Guerra dels Trenta Anys,
dos monarques capsigranys
des de Madrid i París,
varen sometre el país.
2. Els exèrcits castellans,
amb les armes a les mans,
van fer que el poble s'alcés
perquè no podíem més.
3. Sense el nostre vistiplau
els reis van signar llur pau.
Així acabava, senyors,
la Guerra dels Segadors.
4. I el Tractat dels Pirineus
--que no té ni cap ni peus--
migpartí nostra nació
com si fóssim un meló.
5. Des de llavors una ratlla
fa que ens empassem la guatlla
de creure'ns que som distints
i ens fem poc entre veïns.
6. Fins a la Pau de Nimega
els catalans vam fer brega
per intentar unificar
tot el poble català.
7. Al bosc hi havia bolets
i sovint els Angelets,
que reprimia en Segarra,
el botifler més bandarà.
8. Mentrestant el rei Borbó
aixafava la nació
imposant-nos el francès,
a les males, com si res.
9. I si algú bellugadís
com l'abat de Sant Genís
no es rendia al nou Estat,
a mort era condemnat.
10. En Vauban, agut com era,
bastí forts per fer frontera
al Conflent i a Montlluís,
per esquarterar el país.
11. És així com ens ha anat.
Fem vida per separat
i amb els passos fronterers
fan sentir-nos estrangers.
12. Aquell indigne tractat
del català ens ha privat
i la ignomínia perdura
fent-nos pagar la factura.
13. Europa sense fronteres.
Voleu dir que va de veres?
Arribeu-vos al Portús
i veureu que això és il·lús.
14. Els controls amb gosadia
són el pa de cada dia
i encara hi ha barracons
per tocar-nos els collons.
15. I si parlem de la MAT
veiem que a l'altre costat
poca cosa hem decidit
perquè manen a Madrid.
16. I més, encara avui dia,
els estats, ves qui ho diria!,
limiten la TDT.
On queda la lliberté?
17. Què direm del TGV
que ha d'arribar a Montpeller?
Sembla l'obra de la Seu
del temps que anàvem a peu.
18. Diables i correfocs?
Com que veuen que som pocs,
el Parlament, bla-bla-blà,
a l'Infern ens vol fer anar.
19. Mes, una llengua tenaç
ens fa de pont i d'enllaç
i fa que ens sentim germans,
els Països Catalans.
20. Aquesta llengua real,
que volem oficial
i que té un peu a l'escola,
no la podem deixar sola.
21. La Universitat d'Estiu
ens aporta molt caliu,
i el bon rugbi català
també és digne d'admirar.
22. Sem falcons, sem castellers
trabucaires, geganters,
sardanistes i cantaires,
que volem un canvi d'aires.
23. I amb nostra lluita fidel
evitem preses de pèl,
i fent pinya resistim
per poder fer un dia el cim.
24. D'on ens ve aquesta fal·lera
que ens empeny i que ens esvera?
Ve del cim del Canigó,
foguera de la Nació.

Ramon Cuéllar/Joan Vilamala, 2010